

[Grønning.]

Tal, han nævnte, angaaende Udbyttet af Sukkerroeproduktionen, ikke er rigtige. Et enkelt Tal, plukket ud for et enkelt Aar, har ikke stor Interesse. Jeg staar her med Landøkonomisk Driftsbureau's Tabeller for 1935—36. Det første Aar, for hvilket jeg ser et Overskud, er netop Driftsaaret 1935—36. Da var Driftsoverskuddet ÷ 170 Kr. Der skal alligevel arbejdes noget med Rornerne, før et saadant Tab indvindes. Men heller ikke dette Driftsudbytte har særlig Interesse, for der er kun Tale om et enkelt Aar. Tager vi en 5-aarig Periode som Perioden 1931—32 til 1935—36, giver det allerede bedre Oplysninger. Det viser sig, at i denne 5-aarige Periode var Nettooverskuddet pr. ha 3 Kr. Jeg formoder, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) ikke vil misunde Sukkerroedyrkerne et saadant Nettooverskud. Jeg kan gaa videre og tage en 18-aarig Periode, Perioden fra 1919—20 til 1935—36. Der er Forholdet straks bedre. I denne 18-aarige Periode var der et Driftsoverskud paa 51 Kr. pr. ha eller omtrent 25 Kr. pr. Td. Land. Naar det drejer sig om en saa vanskelig Kultur, synes jeg heller ikke, det er et Udbytte, som paa nogen Maade kan begrunde de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med. Naar nu disse Priser er fastsat i Overensstemmelse med Overbestyrelsen for de samvirkende Danske Sukkerroedyrkerforeninger, synes jeg ikke, der er nogen særlig Grund for os til at kritisere dem. De er jo ikke paa nogen Maade urimelige.

Det eneste urimelige i dette Foretagende er det, jeg nævnte før: at man ikke ud fra nøjagtigt den samme Begrundelse, nemlig Driftsomkostningernes Stigning, gaar i Gang med at hæve Prisen paa Korn og Smør. Ja, Begrundelsen vilde være endnu stærkere her, fordi visse Varegrupper har været underkastet et meget stort Prisfald i den senere Tid. Jeg henstiller altsaa til den høje Regering at tage dette Spørgsmaal op, inden Rigsdagssamlingen slutter.

Hartel: Da det Tal, jeg anførte som det gennemsnitlige Nettoudbytte i en 5-aarig Periode, nemlig 3 Kr., var rigtigt — det er nu ogsaa gentaget af det ærede Medlem Hr. Grønning —, maa jeg have Ret til at hævde, at det har vist sig ikke at være nogen særlig lukrativ Forretning, om end en Forretning, der kan bære sig. Det var det, jeg paastod, og det maa jeg have Lov til at fastholde.

Jeg er klar over, at man kan indføre Sukker til meget lavere Priser, end vi kan

producere Sukker til, men vi maa en Gang for alle gøre os fortrolige med, at danske Arbejdere baade i By og paa Land, i Fabrikker og ude paa Marken, aldrig vil kunne nøjes med den Arbejds løn, hvormed man kan spise farvet Arbejds kraft af i tropiske Lande.

Hvad angaar Tanken om at oplagre Sukker, en Tanke, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) tog Afstand fra grundet paa den høje Pris, vil jeg sige til det ærede Medlem, at den Dag, den Situation indtræffer, at Landets Forsyning ikke længere kan finde Sted paa normal Maade, er der ikke Tale om, hvad Sukkeret koster os, men saa er der kun Tale om en eneste Ting, nemlig om vi har det, eller vi ikke har det.

Hans Hansen (Rørby): Jeg synes, den højtærede Handelsminister var svag i sin Begrundelse. Han siger, der er taget Hensyn til Stigningen, der skal finde Sted i Aar. Her ser vi altsaa et typisk Udtryk for, hvad det er, der foregaar. Resultatet er foruddiskonteret ved Forhandlingen mellem Arbejderne og Roedyrkerne. Deraf ser vi altsaa, hvem der regerer Landet. Det er Fagforeningerne. Man tager Hensyn til Fagforeningerne, og derefter bestemmer man alle Love, og saa lader man Forbrugerne betale, hvad det koster. Det er rart at faa det saa direkte meddelt fra Rigsdagens Talerstol.

Det vil være en Katastrofe, siger baade Ministeren og det ærede Medlem Hr. Hauge, om Sukkerordningen blev ophævet. Det, man mener er en Katastrofe, er altsaa det, at den ene Procent af Landets Jord, som nu dyrkes med Sukkerroer, ikke fremtidig dyrkes med Sukkerroer — for det kan vel ikke være Arbejderne, man tænker paa. Der beskæftiges ca. 15 000 Arbejdere i Roemarkerne, og de faar udbetalt ca. 15 Mill. Kr. i Arbejds løn, og Forbrugerne betaler 46 Mill. Kr. for at fremskaffe denne Arbejds løn; altsaa 3 000 Kr. til hver Arbejder, medens Arbejderne kun faar 1 000 Kr. hver. Jeg begriber ikke Betragtninger af den Art, naar man ved, at Forholdet er det, at Jorden kan udnyttes paa anden Maade. Naturligvis kan denne ene Procent udnyttes paa anden Maade. Den Katastrofe skal jeg se lige i Øjnene, for faar man aldrig værre Katastrofer, end at Forbrugerne sparer 46 Mill. Kr., tror jeg godt, det kan gaa, og i Virkeligheden ligger der intet andet i det.

Saa siger Ministeren, at han vil ikke gaa ind i en Diskussion paa Grundlag af mine Tal, men han føjede til, at han vilde